

Vlaamse Regering

Ministerieel besluit houdende vaststelling van een ontwerp van lijst van als monument te beschermen herenhuis De Saegher te Oudenaarde

DE VLAAMSE MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BINNENLANDS BESTUUR,
INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND,

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7 ;

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001, 21 november 2003, 30 april 2004, 10 maart 2006 en 18 maart 2009;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2009 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009,

BESLUIT :

Artikel 1. Het ontwerp van lijst van de volgende voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten, wordt vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001, 21 november 2003, 30 april 2004, 10 maart 2006 en 18 maart 2009:

Wegens de historische waarde:

- als monument:

Het herenhuis De Saegher met inbegrip van het interieur, zoals afgebakend op bijgaand plan, gelegen te

Oudenaarde (Oudenaarde), Stationsstraat 16;

bekend ten kadaster:

Oudenaarde, 1ste afdeling, sectie B, perceelnummer 3/2 A35.

Art. 2. Het algemeen belang dat de bescherming verantwoordt, wordt door het uitzonderlijke karakter van volgende intrinsieke waarde gemotiveerd:

De historische waarde, en meer bepaald de architectuurhistorische waarde:

Het herenhuis De Saegher, gebouwd naar een bewaard bouwplan van 1875, is één van de eerste gebouwen die opgetrokken werden in de stationswijk die zich ontwikkelde ten noorden van de oude stadskern van Oudenaarde na het dempen van de stadsgrachten in 1859. Binnen deze belangrijke 19de-eeuwse stadsuitbreiding, is het pand zeer beeldbepalend en uitzonderlijk door zijn neoclassicistische vormgeving.

Architectuurhistorisch is het gebouw een mooi voorbeeld van een neoclassicistisch herenhuis met strakke gepleisterde lijstgevel met voor die stijl kenmerkende imitatiebanden, gemarkeerde zijrisalieten met zware balusterbalkons en gebogen frontonbekroningen, geïnspireerd op 18de-eeuwse voorgangers.

Door zijn statisch voorkomen en bewaarde interieurelementen zoals de bordestrap en stucplafonds met verfijnd lijstwerk en rozetten, onder meer met puttifiguurtjes, is deze woning ook representatief voor de wooncultuur van een bepaalde sociale klasse, hier een handelaar in ijzerwaren.

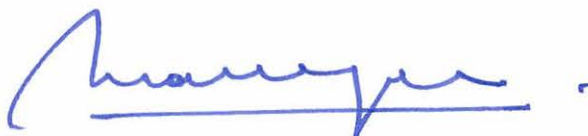
Art. 3. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994), gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 23 juni 2006 (Belgisch Staatsblad 22 augustus 2006).

09-12-2009

Brussel,

Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur,
Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand

Geert BOURGEOIS